

Ez kapitola 37.

[1] Spočinula na mně ruka Hospodinova. Hospodin mě svým duchem vyvedl a postavil doprostřed pláně, na níž bylo plno kostí, [2] a provedl mě kolem nich. A hle, na té pláni bylo velice mnoho kostí a byly velice suché. [3] I otázal se mne: "Lidský synu, mohou tyto kosti ožít?" Odpověděl jsem: "Panovníku Hospodine, ty to víš." [4] Tu mi řekl: "Prorokuj nad těmi kostmi a řekni jim: 'Slyšte, suché kosti, Hospodinovo slovo!' [5] Toto praví Panovník Hospodin těmto kostem: Hle, já do vás uvedu ducha a oživnete. [6] Dám na vás šlachy, pokryji vás svalstvem, potáhnu vás kůží a vložím do vás ducha a oživnete. I poznáte, že já jsem Hospodin." [7] Prorokoval jsem tedy, jak mi bylo přikázáno. A zatímco jsem prorokoval, ozval se hluk, nastalo dunění a kosti se přibližovaly jedna ke druhé. [8] Viděl jsem, jak je najednou pokryly šlachy a svaly a navrch se potáhly kůží, avšak duch v nich ještě nebyl. [9] Tu mi řekl: "Prorokuj o duchu, lidský synu, prorokuj a řekni mu: Toto praví Panovník Hospodin: Půjď, duchu, od čtyř větrů a zaduj na tyto povražděné, ať ožijí!" [10] Když jsem prorokoval, jak mi přikázal, vešel do nich duch a oni ožili. Postavili se na nohy a bylo to převelmi veliké vojsko. [11] Potom mi řekl: "Lidský synu, tyto kosti, to je všecken dům izraelský. Hle, říkají: 'Naše kosti uschly, zanikla naše naděje, jsme ztraceni.' [12] Proto prorokuj a řekni jim: Toto praví Panovník Hospodin: Hle, já otevřu vaše hroby a vyvedu vás z vašich hrobů, můj lide, a přivedu vás do izraelské země. [13] I poznáte, že já jsem Hospodin, až otevřu vaše hroby a vyvedu vás z hrobů, můj lide. [14] Vložím do vás svého ducha a oživnete. Dám vám odpočinutí ve vaší zemi. I poznáte, že já Hospodin jsem to vyhlásil i vykonal, je výrok Hospodinův." [15] I stalo se ke mně slovo Hospodinovo: [16] "Ty, lidský synu, slyš. Vezmi si jedno dřevo a napiš na ně: 'Judovi a synům izraelským, jeho spojencům.' Pak vezmi druhé dřevo a napiš na ně: 'Josefovi', to je dřevo Efrajimovo a celého domu izraelského, jeho spojenců. [17] Přilož jedno k druhému a budeš je mít za jedno dřevo; budou v tvé ruce jedním celkem. [18] Až se tě synové tvého lidu zeptají: 'Nepovíš nám, co to pro nás znamená?', [19] promluv k nim: toto praví Panovník Hospodin: 'Hle, já vezmu dřevo Josefovo, které je v ruce Efrajimově a izraelských kmenů, jeho spojenců, přidám k němu dřevo Judovo a učiním je dřevem jedním a budou v mé ruce jedno.' [20] Až budou ta dřeva, na která jsi psal, v tvé ruce před jejich očima, [21] promluvíš k nim: Toto praví Panovník Hospodin: Hle, já vezmu syny Izraele zprostřed pronárodů, kamkoli odešli, shromáždím je ze všech stran a přivedu je do jejich země. [22] Učiním z nich jediný národ v zemi, na izraelských horách, a jediný král bude králem všech. Nebudou to už dva národy a nebudou už rozdělení na dvě království. [23] Nebudou se už poskvřňovat svými hnusnými a ohyzdnými modlami ani žádnými svými nevěrnostmi. Zachráním je ze všech míst, kde sídlili a ve kterých hřešili, očistím je a budou mým lidem a já jim budu Bohem. [24] David, můj služebník, bude nad nimi králem a jediným pastýřem všech, budou se řídit mými řádami, budou zachovávat má nařízení a jednat podle nich. [25] Budou sídlit v zemi, kterou jsem dal Jákobovi, svému služebníku, v níž sídlili vaši otcové. Budou v ní sídlit oni i jejich synové a synové jejich synů navěky a David, můj služebník, bude jejich knížetem navěky. [26] Uzavřu s nimi smlouvu pokoje; bude to věčná smlouva s nimi, dám jim ji a rozmnožím je a v jejich středu zřídím svou svatyni navěky. [27] Můj přibyték bude nad nimi a já jim budu Bohem a oni budou mým lidem. [28] I poznají pronárody, že já Hospodin jsem ten, kdo posvěcuje Izraele, až má svatyně bude navěky v jejich středu."